

Cho Kĩ Niềm Mùa Đông

Tác Giả: Ngô Đáng

Thứ Bảy, 10 Tháng 1 Năm 2009 14:16

Đây mùa Đông th< m<y k< n< m mình cách xa
Em < n< i x< < nh< Noel năm nào
X< a n< a đêm đi < mình qu< g< n v< i nhau
Nh< ng < i h< a ban đ< u còn nh< gì không anh?

T< ngày xa lìa nhau lòng em v< n yêu tình em v< n sâu
V< n ôm theo m< ng << c tr< i kh< p đ<< ng đi h< n v< i ngày v<
T< mùa Đông g< n đây lòng anh đã thay tình anh đã phai
T< ng chuông ngân ngày nào g< đã < ngh< n ngào h< n em xót đau.

Đêm mùa Đông băng giá ngoài tr< i đ< y tuy< t sa
Em ng< i trong quán tr< nh< th<< ng anh vô b<
Thôi còn đâu thánh < mình qu< g< n v< i nhau
Nh< ng < i h< a ban đ< u g< cũng thành th<< ng đau!”

Bài nh< c c< a nh< c sĩ Anh B< ng đ<< c sáng tác kho< ng sau năm 1975 chẳng, mà nh< c s< u n< c n<, k< < ng<< i đi tan tác m< i tình đ< u . Nh< c Giáng Sinh c< a ph<< ng tây r< n r< ti< ng chuông nhà th< ngân, ti< ng leng keng c< a < c < c trên c< các con h<< u kéo xe tuy< t, ti< ng nh< nhàng c< a khánh âm nh< c cao vút đ< a lòng ng<< i bay b< ng thoát h< n < u phi< n. Nh< c Giáng Sinh c< a Vi< t Nam ngoài các nh< c khúc đ<< c hát trong nhà th< là đ< bu< n m< t chút, còn ph< n đông là chia cách nh< nhung – thu< chinh chi< n chia cách ki< u chinh chi< n, thu< v<< t biên chia cách b< i v<< t biên, đ< n bây gi< còn chia cách nhi< u h< n n< a khi ý th< c h< thay đ< i, m< bung m< h< t ch< ng có gì đ< gìn gi< .

Kho< ng năm 1971, thu< < y đi < n< a đêm r< t h< o h< c, vì nhà th< trang trí ngôi sao r< t đ< p, các hàng đá làm b< ng bao xi măng có đ< t các t<< ng thánh trang nghiêm, trong xóm nh< nhà nào có đ< o đ< u treo m< t ngôi sao tr<< c c< a, có bánh khúc cây, có cháo gà đ< sau khi đ< < v<, s< quây qu< n bên nhau hát thánh ca. Tu< i đôi tám, gia đình có th< đ< dãi cho ghé nhà b< n đ< ti< c réveillon, gia đình giàu có thu< < y đã có nh< y đ< m t< i gia, tu< i tr< theo th< i hippy đã bi< t nh< c tr<, bi< t ph< n kháng chi< n tranh b< ng đ< u hi< u hòa bình, đã có Nguy< n T< t Nhiên lo s< đi lính:

“. . ng<< i < trăm năm v< qua tr<< ng Lu< t
ta h< ng tú tài ta h< t tình yêu
thi h< ng m< t r< i ta đ< i ngày đi

đau lòng ta mu n khóc . . ."

Các cô h c trò ngêu ngao Bình Ca c a Ph m Duy:

"Này em đã đ n gi m đ a em đi ch ,

T sáng mãi đ n tr a còn l a .

R i khi đ a nhau v g p anh hippy tr m c áo rách đ ng bên nhà th - trông đ p t a hình Chúa hi n m !"

Ng m nghĩ nh ng đi u trong quá kh , nghe đi nghe l i bài hát c a nh c sĩ Anh B ng đ mang máng nghĩ đ n cu c tình tan c a ng i đã đi t n n, k còn l i ngóng ch , lâu ngày chày tháng x l nh tuy t công, chàng hay nàng cũng đành đ i thay, m t mình mãi làm sao s ng n i.

Hôm nay, còn đúng hai m i b n ti ng n a thôi s là đêm Giáng Sinh, tu i tr c a thu so sánh anh hippy tr gi ng Thiên Chúa trên thánh giá đã không còn tr , đ có th ng i xe su t đêm đ n n i giảng đèn l p lánh h n sao, không th quên h t bao ng i đang g p c nh khó nghèo đ phung phí vô lý cho nh ng món quà, ng i nh n không bi t s dùng đ làm gì .

Ý nghĩa c a đêm Giáng Sinh, là h nh phúc trong khó nghèo, nh ng càng ngày nh n lo i càng quên đi đi u y, tình c m gia đình đang m ng manh h n. S tin t ng màu nhi m Giáng Sinh ngày b phai m , tín ng ng không l i kéo đ c nh ng ng i v a b m t vi c làm ra kh i n i lo l ng m t nhà, nhi u ti ng than th trách h n Th ng Đ b t công đ c nghe loáng thoáng. Nh ng k ni m mùa đông trong lòng các ông bà c , đã m t th i than th nào là:

"M i tình đ u trót b t bèo

vì ng i ta đã ch y theo b c t n.

Âm th m ô m m i tình điên.

C m b ng Chúa đ nh nhân duyên b bàng."

Hay:

"K^o ni^m đ^u ai h^a dài lâu, rⁱ i m^t chi^u áo tr^{ng} thay m^u, em qua đ^u xác pháo bay theo, lⁱ i nguyⁿ mình Chúa có nghe không, sao bây gi^đ mình hoài xa v^{ng}, bao nhiêu đêm Chúa xu^{ng} đ^{ng} gian, b^y nhiều lⁿ anh nh^{ng} i yêuT^{ng} thánh ca buⁿ vang trong đêm v^{ng}, nh^{quá} đi thôi gi^{ng} hát ai buⁿ – đêm thánh vô cùng bu^t giá hⁿ tôi."

Dù trⁱ Sài Gòn đêm Giáng Sinh, chen nhau đi l^đ nóng đ^m hôi có l^đ đã phôi phai, nên lo l^{ng} nhìn thanh niên thi^u n^đ sống đôi, vⁱ ánh nhìn thay vì thông c^m, lⁱ thành soi mói nghiêm trang. Tình yêu có khác theo thⁱ đⁱ s^{ng} hay không nh[?] T^đ lúc nam n^đ không đ^đ c nhìn nhau, không đ^đ c n^m tay, không đ^đ c t^đ nhiên âu y^m dù đã thành niên, đⁿ nay ch^đ cⁿ lên b^c trung h^c đã đ^đ c phép t^đ do quen nhau, t^đ do đi chⁱ, t^đ do âu y^m ngoài công c^{ng}, thì tình yêu mⁿ ng^t ra sao các c^đ t^đ hⁿ đành ch^u, không sao giⁱ thích đ^đ c.

Có nh^u khi t^đ do nh^u quá, nên sau khi thành gia th^t ch^{ng} còn gì đ^đ thêm thu^{ng} n^a, mà sinh nhàm chán hay chẳng?

Dùng mⁱ tình t^m th^{ng} trai gái, trong ngày v^{ng} tình yêu c^a Th^{ng} Đ^đ dành cho con ng^đ i: "Yêu là ch^t đi là bi^t hy sinh cho ng^đ i mình yêu!" qu^đ là không x^{ng} đáng, nh^{ng} t^đ m^t đⁱ m b^t đ^u đⁿ m^t ch^m k^t thúc cⁿ s^đ bⁿ v^{ng}, các thanh niên thi^u n^đ bây gi^đ khó khăn l^m mⁱ tìm đ^đ c m^t n^a c^a mình, bao gi^đ c^o so sánh, bao tính toán so đo, ngay c^đ đã tìm xong đã k^t h^p nên v^đ nên ch^{ng}, vⁿ đ^đ g^y đ^đ vì vài vⁿ đ^đ r^t đⁿ giⁿ, nh^{ng} không sao ch^u đ^{ng} đ^đ c. Thà nghèo khó, ng^đ i v^đ b^đ chi phⁱ hoàn toàn bⁱ đ^{ng} l^đ ng ba c^c ba đ^{ng} c^a ch^{ng} không sao, bây gi^đ xã hⁱ mⁱ v^đ đi làm l^đ ng cao hⁿ hay ngang ng^a cùng ch^{ng}, thì ch^{ng} có lý do gì mà ch^u đ^{ng} cho m^t.

Thôi thì ch^đ còn "cho k^o ni^m mùa đông" - đâu phⁱ c^đ yêu ai là s^đ đ^đ c su^t đⁱ bên h^đ, thà là k^o ni^m mà có lúc còn nh^đ lⁱ cũng đ^đ vui.